



OHNISKO

Počítame s vami...

marec – apríl 2019

SLOVO KAZATEĽA

Pôsobí skrze teba vzkriesený Ježiš Kristus?

CIELE PRE ZBOR

Vízia spoločenstva

PRE MLÁDEŽ

Krok vpred s premenou



TÉMA
Judáš - zlá voľba?

Či v tebe a skrze teba pôsobí vzkriesený Ježiš Kristus?

Text: Lk 23,13-25

Aj dnes sa možno pýtame – alebo nepýtame (?): *Do akej miery pôsobí vo mne vzkriesený Ježiš Kristus?!*

V našom texte z Evanjelia podľa Lukáša čítame, akým spôsobom naliehali veľkňazi, vážení to ľudia, aj celý ľud, aby Ježiša odsúdili. Bol to veľký nátlak z každej strany. Aj sám Pilát znovu akoby potvrdzoval a dal najavo, že nijakú vinu na ňom nenachádza (v súdnom procese predsa musí byť dokázaná nejaká vina alebo spáchaný skutok, aby obvineného mohli odsúdiť), a zároveň im vysvetľuje, že ani sám Herodes nijakú vinu na ňom nenašiel. V 24. verši je konštatovanie: Pilát sa rozhodol splniť ich žiadosť; vyhovieť im v tom, o čo ho prosili. Čo to asi znamenalo?

Na jednej strane Pilát podľahol ich nátlaku, prekrikovaniu; vyzerá, že sa ich bál, naľakal sa, zas na druhej strane z historických udalostí vieme, že mal veľké obavy, aby neprišiel o svoje miesto, pozíciu, o svoje vysoké postavenie. To je udalosť, ktorú poznáme a v ktorej sa vieme orientovať.

Obávam sa, že dnes sa pomaly dostávame do takého bodu alebo postoja v kresťanstve: kde prijímame všetky tie krásne pozhnané víťazstvá (veľakrát sa točia dookola: pozhnanie, ja, víťazstvo, oslava), ale na strane druhej sa skrývame pred utrpením, pred ťažkosťami; nie sme pripravení činiť iných učeníkmi; triedime a „separujeme“ ľudí; chceli by sme len „ľahký kríž“, aby sme nasledovali nášho Majstra Pána Ježiša Krista. Ale Ježiša Krista to stálo všetko; vsadil na všetko, nešiel „lepším variantom“ kríža, vedel sa vo všetkom podriaďovať vôli svojho nebeského Otca. Miluješ svojho Majstra a Spasiteľa za to, že vytrpel za teba smrť a podstúpil tú najväčšiu obeť? *Ako pôsobí v nás Ten vzkriesený Ježiš a čo nám všetkým vlastne odkazuje?*

„*Pokoj vám...*“ (Jn 14,27) hovorí svojim učeníkom. Ubezpečuje ich, aby sa nebáli (Lk 24,5-6); aby nepochybovali vo svojom srdci, že je to On, a nie niekto iný: že vstal z mŕtvych a že Jeho dielo sprostredkované skrze Jeho učeníkov má svoj veľký zmysel a pokračovanie. Čo vyžaruje z nás, keď sa na nás iní veriaci dívajú? Vidia pokorného a podriadeného žiaka a nasledovníka Pána Ježiša; vidia a pozorujú niekoho, kto im dáva odvalu a motivuje ich, alebo vidia v nás niekoho, kto šíri okolo seba neveru a nedôveru voči Bohu? „*A tak teraz už nie je žiadne odsúdenie pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi.*“ (Rim 8,1)

Prebýva v nás: v tebe, vo mne, v Božích služobníkoch, v členoch našich zborov, v staršovstvách? Prebýva v nás Jeho Duch? Ten, ktorý pôsobí pokojom, rozvahou a odvahou žiť pre svojho Majstra Ježiša? Sme Ním dennodenne premieňaní? Prosíme Ho, aby v nás pôsobil skrze svojho Svätého Ducha s cieľom, aby zmena v nás bola viditeľná i navonok? Vzkriesený Ježiš nám hovorí a zveruje: „*Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy...*“ (Mt 28,19-20). Zostávame tomuto príkazu verní, alebo –?! Sme pripravení ako zbory, aj ako cirkev byť a zostať verní tomu, čo náš zakladateľ John Wesley konštatuje, že „*jedinou našou prácou je záchrana a spasenie ľudí*“? Sme pripravení aj napriek zmenám, okolnostiam, výzvam a ťažkostiam, ktoré možno prídu, zvestovať ukrižovaného Krista, ktorý nás vedie aj v službe zvestovania dobrej zvesti tomuto hynúcemu svetu? *Čo je to, čo ťa priťahuje k Ježišovi???* – To je otázka, ktorú si každý musí zodpovedať sám. Boh, ktorému dôverujeme a v ktorom nachádzame spásu, slávu, silu a útočisko, je Boh sily, suverénnosti i dobroty. On je láska, milosrdný, ale zároveň aj všemocný a všadeprítomný.

On je Víťaz, už vstal z mŕtvych! Túži mať sku-

točných nasledovníkov a žiakov, ktorí budú závislí od svojho Majstra a budú sa chcieť od Neho učiť, a ktorí sú pripravení a ochotní prijímať Jeho inštrukcie... Nech nám náš milostivý Pán pomôže počas veľkonočných sviatkov: aby sme žiarili Jeho pokorou, obeťou a zároveň boli zmocnení, motivovaní a poslušní zvestovať a rozširovať tú najlepšiu a najradostnejšiu správu o Ježišovi Kristovi. Amen.

Padni pod krížom, ach, na Golgote,
padni pod krížom, tam miesto tvoje,
ta zanes ťarchu, bude ti sňatá,
tam stíchnu všetky úzkosti, boje. (Sionské piesne 5; 2)



Pavle Kocev

Metodistické učenie

Uprostred skúšok pevnosti, v ktorých sa ocitá Evanjelická cirkev metodistická po rozhodnutiach tohtoročnej februárovej Generálnej konferencie, môže byť užitočné premýšľať o vieroučných základoch našej cirkvi.

„Evanjelická cirkev metodistická sa hlási k tradičnej kresťanskej viere v Boha, ktorý sa stal naším Spasiteľom v osobe Ježiša Krista a neustále pôsobí v dejinách skrze Ducha Svätého.“ Tak začína prvý oddiel naprieč našim vieroučným dedičstvom, ktorý je dochovaný v Cirkevnom poriadku. Ako prvé opisuje, čo majú metodisti spoločné s kresťanmi všetkých čias a národov ako spoločné dedičstvo. Zaráďujeme sa do veľkého ekumenického dedičstva. Až potom sa opisuje naše špecifické evanjelicko-metodistické dedičstvo. Pritom sa rozvíja význam milosti, ktorá preniká naše pochopenie kresťanskej viery a života. Rovnako sa vysvetľujú aj Všeobecné pravidlá (nerobiť nič zlé, činiť dobro, používať prostriedky milosti). Na záver sa uvádza: „Pre metodistov bolo menej naliehavé formulovať vieroučné články, ako povolávať ľudí k viere a podporovať ich v poznaní a Božej láske.“

Nasleduje druhý oddiel o histórii nášho učenia, ako aj tretí oddiel s Článkami viery metodistickej cirkvi, vyznaním viery evanjelic-

kého spoločenstva, ako aj text Všeobecných pravidiel Johna Wesleyho. Štvrtý a posledný oddiel je venovaný dnešnému teologickému poslaniu. Tam sú zaznamenané známe výroky o prameni a kritériách na prehĺbenie ponímania viery: „Wesley bol presvedčený, že živé jadro kresťanskej viery sa zjavuje v Biblii, osvetľuje tradíciu, prebúda v osobnej skúsenosti vo vzťahu k životu a posilňuje pomocou rozumu.“

V žiadnom z bodov vieroučných zásad sa homosexualita nespomína. Jediné, čo sa o manželstve v Článoch viery uvádza, je, že manželstvo nie je sviatosť a že duchovným nesmie byť zakázané vstupovať do manželstva. Keď bola v roku 1972 v Sociálnych zásadách uvedená zásada, že „praktizovaná homosexualita nie je zlučiteľná s kresťanským učením“, v angličtine sa stal veľmi známym termín „vyučovanie“ (učenie ako teologické poučanie), a nie pojem „doktrína“ (učenie ako základný článok viery). „Vyučovanie“ má však niečo spoločné s doktrínami, o ktorých môžu existovať rôzne presvedčenia, ale spoločný dialóg musí pokračovať. To by nás malo podnietiť k tomu, aby sme premýšľali, či príčinou delenia cirkvi má byť naozaj otázka v zmysle „doktríny“.

biskup Patrick Streiff
(preklad: M. Kušaková)

5 P – VÍZIA spoločenstva

Máme v našich zboroch nejakú víziu, konkrétny cieľ? Túžime, aby sa ľudia, členovia, ale aj noví návštevníci cítili u nás dobre? V cirkevnom zbere Bratislava-Staré Mesto nedávno formulovali program pre svoje spoločenstvo, ktorý by mal vyjadrovať, čomu chcú byť verní a k čomu chcú pristupovať zodpovedne. Tento program nazvali 5 P. Možno aj ostatným zborom pomôže pri určení si cieľov, ktoré sa dajú dosiahnuť.

5 P znamená:

1. prijatie,
2. povzbudenie,
3. poznávanie,
4. premenu,
5. poslanie.

1. **Prijatie** – prajeme si, aby každý, kto príde do nášho zboru, našiel v ňom láskavé prijatie a miesto, kde sa bude cítiť pokojne, bezpečne a pozhnané. Chceme sa prijímať navzájom tak, ako nás prijal Spasiteľ Pán Ježiš Kristus: bez výhrad, bez predsudkov, ale s láskou, ktorá odpušťa a dáva novú šancu.

2. **Povzbudenie** – každý z nás je jedinečný a výnimočný človek. Každý z nás prechádza nejakým úsekom svojho života. Našou úlohou je povzbudzovať sa navzájom v tom, čím žijeme a s čím zápasíme. Veríme, že cez túto službu sa Boh môže dotknúť aj tých slabých.

3. **Poznávanie** – chceme rásť v poznávaní Pána Ježiša Krista a Božieho slova. Uvedomujeme si, že biblické vyučovanie je dôležitou súčasťou zborového života. Od detskej besiedky, dorastu; cez biblickú hodinu, rôzne katechézy až po vzdelávanie členov farského staršovstva chceme, aby správne poznávanie Božieho slova prehlbovalo náš osobný vzťah k Bohu.

4. **Premena** – túžime byť spoločenstvom, kde

Pán Boh mocou svojho Svätého Ducha mení srdcia ľudí. Apoštol Pavol hovorí, že Božie slovo je „mocou Božou na spasenie každému veriacemu“ (Rim 1,16), a preto Ho túžime prinášať tak, aby stretnutie s Ním bolo stretnutie so živým a vzkrieseným Pánom Ježišom Kristom, ktorý dáva nový život a spôsobuje transformáciu.

5. **Poslanie** – kto poznal a osobne zažil Boží dotyk; kto vie, čo pre neho Pán Ježiš Kristus vykonal a znamená, nemôže ostať ľahostajný voči iným ľuďom a voči okolitému svetu. Túži slúžiť Slovom i prakticky. Máme v záujme motivovať naše sestry a bratov do služby na Pánovej vinici podľa darov, ktoré od Boha dostali, a tak ich viesť aj k zodpovednosti za to misijné poslanie, ktoré sme od Ježiša všetci kresťania dostali: „Choďte teda a získavajte mi učeníkov...“ (Mt 28,19)

Spoločným menovateľom týchto piatich bodov je láska – Božia aj naša vzájomná, lebo láska je najpodstatnejším svedectvom toho, že svoju vieru v Pána berieme skutočne vážne. Prajeme si, aby sme vnímali a prijímali zodpovednosť za náš cirkevný zbor, do ktorého patríme; vypestovali si povedomie, že zbor je našim duchovným domovom, kde môžeme duchovne rásť a prijímať všetko dobré pre náš život. Okrem zvesti Božieho slova a vysluhovania sviatostí je práve spoločenstvo lásky a jednoty predpokladom toho; aby sme ako zbor mohli zdravo a prosperne fungovať. To sa prejaví i tak, že naše miesto sa stane príťažlivým nielen pre ľudí hľadajúcich Pravdu a pochybujúcich, ale aj pre tých, ktorí Krista odmietajú; pretože v spoločenstve zboru nájdú niečo, čo im tento svet nemôže v plnosti dať. Naším najväčším priáním je, aby čo najviac ľudí mohlo cez naše spoločenstvo spoznať Pána Ježiša Krista, uveriť Mu, odovzdať Mu svoj život a prijať spasenie.

pripr. redakcia

Všimol by si to niekto?

Pilisčaba (Piliščaba), malá, veľmi pekná dedinka neďaleko Ostrihomu a Budapešti, bola miestom výnimočného stretnutia s našimi bratmi a sestrami z oblasti Maďarska. Dostal som pozvanie na Konferenciu pracovníkov a laických vedúcich v Maďarsku (21. – 23. 2. 2019), kde som prezentoval mládežnícku prácu na Slovensku.

Hlavným biblickým textom, od ktorého sa odvíjali témy kázni, ale aj prednášok, bol text zo Zjavenia Jána 3, 14-22. Išlo o zbor v Laodicei. Silný text, ktorý aj dnes môže prehovárať do jednotlivých spoločenstiev, ale aj k nám jednotlivcom. Jednu z prednášok viedol pastor Gábor Lettner a týkala sa budovania spoločenstva. Asi najsilnejšia otázka, ktorá zaznela počas prednášky, mi nebola neznáma: „*Ak by naše cirkevné spoločenstvo zmizlo z nášho mesta, všimol by si to niekto???*“ – Ako vplývame na naše mesto? Chýbalo by v našom meste naše spoločenstvo? Ďalšími podnetmi – otázkami na zamyslenie, ktoré odzneli – boli: Prečo robíme to, čo robíme? Ak by sme sa presťahovali do iného mesta, aké vlastnosti by mala mať cirkev, do ktorej sa chceme začleniť? – Zmena začína zvnútra.

Ostatné témy kázni a prednášok vychádzali z textu Zjavenia Jána a každé slovo bolo veľkým impulzom na premýšľanie.

Súčasťou stretnutia boli aj spoločné modlitebné chvíle, ale aj osobné rozhovory s bratmi a sestrami z Maďarska. Jeden večer bol venovaný aj svedectvám a chválam. Úplný záver patrilo spoločnej bohoslužbe. Cítil som sa veľmi prijatý. Neustále som mal pri sebe niekoho, kto mi prekladal, takže som neprichádzal o obsah. Stretnutie pokladám za veľmi podnetné a zmysluplné. Som Bohu aj našim metodistom v Maďarsku vďačný za krásne stretnutie, ktoré mi veľa dalo a donútilo ma veľa premýšľať nad sebou, ale aj nad našou cirkvou na Slovensku.

Pavol Absolon

PRIORITY ECM:

1. spolupráca zborov,
2. práca s mládežou,
3. obetavosť členov.

Myšlienky zo stretnutia staršovstiev

Cirkev je o ľuďoch, ktorí spolupracujú na Božom diele. V práci sme spoločne a jej cieľom je Kristus. (P. Absolon)

Služba laikov, členov je nesmierne dôležitá pre rozvoj našich zborov, a preto ich treba povzbudzovať, vyučovať, ale na druhej strane nepreťažovať. (P. Procházka)

Pre zbory je dôležité povzbudzovať sa, navštevovať, nerobiť rozdiely, ku všetkým mať úctu. Kazatelia by mali ku všetkým ľuďom, aj k tým najchudobnejším, pristupovať s rovnakou úctou a dôstojnosťou. (A. Páliková Kuncáková)

Okienko pre zbor

Najvyšším orgánom zboru je **Farská konferencia**, ktorá sa koná väčšinou raz za rok a je spojovníkom medzi zborními a celou cirkvou. Plánuje cirkevnú prácu a prijíma správy. Farská konferencia volí farské staršovstvo, pokladníka, zapisovateľa, hospodársky výbor, finančný výbor, nomináčný a ďalšie užitočné výbory, napr. výbor pre spoluprácu, a volí aj delegáta – laického člena na Oblastnú a Výročnú konferenciu, príp. aj predsedu staršovstva. Farská konferencia schvaľuje rozpočet.

Na pokračovanie.

... a sľúbili mu peniaze. Judáš hľadal vhodnú príležitosť, ako ho vydať. (Mk 14,11)

Judáš – zlá voľba?

Judáš Iškariotský (hebr. Jehuda, muž z Kariotu) bol jedným z pôvodných dvanástich apoštolov, ktorých si povolal Pán Ježiš: aby boli s Ním. Judáš pochádzal z malej dediny neďaleko Hebronu v južnom Judsku. Chodil spolu s ostatnými apoštolmi s Ježišom, mal rovnakú skúsenosť s Ním ako zvyšní Jedenásti; bol svedkom Jeho moci, a napriek tomu všetkému Ho zradil. – Nebol Judáš pre Ježiša zlou voľbou?

Nebol Judáš pre Ježiša zlou voľbou?

Evanjelista Ján o Judášovi dvakrát napísal, že

Ho mal zradiť (Jn 6,71 a Jn 12,4). Ján chce, aby bolo jasné, o kom hovorí. Judášova zrada tu má prídych nevyhnutnosti. Nemá to však znamenať, že Judáš nemal slobodnú voľbu. Evanjelium totiž vzniklo asi štyridsať rokov po ukrižovaní Pána, po roku 70, a reflektuje nevyhnutnosť plánu spásy človeka. V iných evanجليách sa hovorí o Judášovej zrade ako o niečom, čo sa už stalo (Mk 3,19; Mt 10,4) a Lk 6,16 v zozname apoštolov vymenúva: „... a Judáš Iškariotský, ktorý sa stal zradcom.“ Pán Ježiš s Judášom počítal ako s rovnocenným spomedzi dvanástich apoštolov – „jeden z vás ma zradí“ (k Mk 14,18; Mt 26,21).

Prečo si teda Pán vyvolil Judáša; aby sa stal členom Jeho skupiny dvanástich apoštolov? Podľa Jánovej reflexie išlo o človeka, ktorý mal na starosti peniaze; no Judáš peniaze určene pre chudobných z pokladne kradol (Jn 12,6; 13,29). Nepochybujem, že Ježiš

... nebol schopný ani ako člen apoštolskej skupiny Dvanástich, hoci mal priamu skúsenosť s Ježišom, vidieť, že Ježiš je Mesiáš.

dobre vedel, že v živote tohto človeka striehnu nebezpečenstvá, ktoré ho môžu doviest' k nesprávnym rozhodnutiam. Judáš podľa toho, ako ho vykresľujú evanjeliá, bol muž priviazaný k pozemskému životu tak mocne, že nebol schopný ani ako člen apoštolskej skupiny Dvanástich, hoci mal priamu skúsenosť s Ježišom, vidieť, že Ježiš je Mesiáš. Jeho myseľ bola zrejme plná vlastných predstáv o politickom záchrancovi, o mesiášovi, ktorý vyženie nenávidených Rimanov. Keď sa schyľovalo k ukrižovaniu, mesiáš, akého si vysníval, nekonal, ako mal, a tak mu bolo cennejšie vziať nevelikú sumu, 30 strieborných (čo je podľa niektorých znalcov ekvivalent dnešných asi 200 eur). V kritickvej chvíli sa rozhodol pre peňažný zisk. Vziať peniaze mu bolo výhodnejšie, než veriť človekovi, ktorý nespĺnil nielen jeho očakávania, ale ani očakávania mnohých iných. Preto sa priklonil k drivej väčšine spoločnosti. Evanjeliá to hodnotia, že satan vstúpil do Judáša (Lk 22,3) a že úmysel zvoliť si zradu diabol vložil do jeho srdca (Jn 13,2). Judáš podľahol pokušeniu danej chvíle; to potom ľutoval (Mt 27,3n) a obesil sa (Mt 27,5).

Keď človek vezme veci Božie i svoje pevne a výlučne iba do svojich rúk, môže sa dočkať horkého sklamania.

Posolstvo o Judášovej zlej voľbe nie je vo Svätom Písme ojedinelé. Je totiž posolstvom o tom, že keď človek vezme veci Božie i svoje pevne a výlučne iba do svojich rúk, môže sa dočkať horkého sklamania. Napr. Jeremiáš opisuje, ako sa ľudom za vlády judského kráľa Jojakima videlo, že by snáď mohli získať ešte viac, keby sa oddali modlárstvu. Početní proroci, Hospodinovi služobníci, prestali ľudí vyučovať čistému Božiemu slovu a ľud nevystříhali pred modlárstvom. Hospodin ich za to odsúdil: „Vy ste ma

Jeden skrytý život

Narodil sa v neznámej dedinke ako dieťa sedliackej ženy. Vyrástol v ďalšej dedine, kde pracoval v tešárskej dielni do svojich 30 rokov. Nasledujúce tri roky bol „potulným“ kazateľom. Nikdy nenapísal knihu. Nikdy nemal svoju kanceláriu. Nikdy nemal rodinu ani nevlastnil dom. Nešiel na vysokú školu. Nikdy necestoval ďalej ako 200 míľ od miesta, kde sa narodil. Nerobil nič z toho, čo sa nám zvyčajne spája s „dôležitosťou“.

Keď mal 33 rokov, vlna verejnej mienky sa obrátila proti Nemu. Jeho priatelia ušli. Bol vydaný nepriateľom a podstúpil posmech pred súdom. Bol pribitý na kríž medzi dvoma zločincami. Keď zomieral, Jeho popravcovia losovali o Jeho odev – jediný majetok, ktorý na tejto zemi vlastnil. Keď bol mŕtvy, uložili Ho do „prenajatého“ hrobu vďaka láskavosti istého priateľa.

Prešlo dvadsať storočí a dnes je *ústrednou postavou ľudstva a vodcom ľudského pokroku*. Všetky armády, ktoré kedy pochodovali, všetky námorné loďstvá, ktoré sa kedy plavili, všetky parlamenty, ktoré kedy zasadali, všetci králi, ktorí kedy panovali – tí všetci dokopy neovplyvnili život človeka na zemi tak ako tento jeden skrytý život.

Je Ježiš Kristus tvojím Spasiteľom, Záchrancom? Je Pánom tvojho života? Je to On, ktorý usmerňuje a riadi tvoje kroky? Ak nie, povedz Mu to v modlitbe! Urob to teraz a myslí to vážne – a už nikdy nebudeš tým istým človekom.

Bob Gass

však neposlúchali, ale hnevali ste ma výtvorom svojich rúk na vaše nešťastie.“ (Jer 25,7) Vybali si zlú možnosť; mohli konať inakšie, než prispôbovať sa inému očakávaniu. Podobne konal aj Judáš. Aj jeho čakalo prísne odsúdenie: „Beda tomu človeku, ktorý zrádza Syna človeka. Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa ne-

Aké sú naše každodenné rozhodovania, naše voľby?

bol narodil.“ (Mt 26,24)

Judášova voľba bola zlá. Aké sú naše každodenné rozhodovania, naše voľby? Keď

sme uverili, prijali sme Hospodinovo povolanie stať sa poslušnými. V priebehu času sa ukázalo, že bolo náročné. Tiež ste to tak prežili? Namiesto záväzného zotrvania v poslušnosti Božích detí sa nám núkalo spoliehať sa iba na dielo svojich rúk. Lenže z pohľadu Starého zákona je to modloslužba. Z pohľadu Nového zákona je to judášovská voľba. Preskúmame stav svojej viery! Ak sa nám zdá, že v niektorých veciach nie sme slobodní, ale v „zajatí zákona hriechu“ (Rim 7,22n), ešte je čas na nápravu. Kým žijeme, Pán je zhovievavý a nechce, aby niekto zahynul (2Pt 3,9). Jeho zhovievavosť máme pokladať za záchranu, za spásu (2Pt 3,15). Ďakujeme za to nášmu Spasiteľovi a prosíme denne o múdrosť správne sa rozhodovať: odkloniť sa od zlej voľby a rozhodnúť sa pre tú dobrú – pokračovať s Pánom a vytrvať v poslušnosti podľa Písma a vo svätosti života.

Pavel Procházka



Krok vpred s premenou

Toto nie je len pozvánka na tohtoročný CampFest, ktorý sa uskutoční 1. – 4. augusta 2019 na Ranči Kráľova Lehota na tému Krok vpred. Pozvanie je krokom späť, avšak nie spiatočníckym spôsobom, ale obhliadnutím sa za minuloročným CampFest-om, ktorý nám pripomenú krátke úryvky z interview viacerých hudobníkov z festivalu. Mimochodom, téma uplynulého CampFest-u bola Premeniť. Ako respondenti odpovedali na otázku **premeny** v rôznych oblastiach života, môžete sa dočítať v nasledujúcom interviewu.

Miroslav Tóth (Tretí deň): Zmena je život,



konštantná vec v živote je, že všetko sa mení. Kľúčom pre nás je dovoliť Bohu premieňať nás. V Biblii som videl Boží štandard a snažil som sa o to, nejaký štandard naplniť. Snažil som sa sám premieňať, ale zistil som, že tento „záliv nepreplávam“. Preklopil som sa vo vzťahu s Bohom do pozície, že chcem byť premenený na to, ako ma chce On mať. Som premenený, ale je to následok, že ma Boh premenil, niežeby som ja premenil sám seba.

Ewa Sipos: Cirkev by sa mala premeniť na



takú cirkev, ktorá bude prístupná aj pre obyčajných ľudí. Kráľovstvo neznamená cirkevnictvo, ale kráľovstvo Božie znamená, že obyčajní ľudia, ktorí možno nepoznajú

Krista, vedia sa stotožniť s myšlienkami a vyjadreniami, ktoré ponúkame, a to prirodzeným spôsobom; teda sme atraktívni aj svojou úplnou prirodzenosťou, obyčajnosťou (civilnosťou; pozn. Pablo).

Graham Kendrick: „Premeniť, transformovať, aj keď už máš všeličo zažitú – stále sa premieňaš?“



Samozrejme, myslím, že ten proces neskončí, kým nezomrieme. Skrže Ducha nás Boh premieňa, aby sme boli obrazom Krista. „Už si dospel. Čím si starší, je ťažšie byť premieňaný?“ Ako som povedal, proces je stály.

Niektoré osobné ťažkosti neľahčujú situáciu, ale Božia milosť stále pracuje. Zo skúseností vieš, že Boh je stále s tebou, tak už toľko nepanikáriš, aj keď veci nie sú podľa tvojich predstáv, alebo sú ťažké.

„Mení ťa tvoja hudba?“ Myslím, že mi dáva výzvy, pretože keď píšeš o nejakom subjekte, a chceš tam vložiť nejaké biblické učenie – kazatelia hovoria, že kážu najprv sebe –, to isté cítim aj ja pri tom, ako spievam. Nespievam svoje názory, snažím sa v piesňach zachytiť pravdy o Bohu pre každého z nás; je to stála výzva. Stále nás od Ježiša odťahujú svetské veci a my sme každodenne vyzývaní do boja. Žijeme jednoducho vo svete, vo svojom jednoducho fyzickom tele.

Miriam Kaiser: „Ako je premenená Miriam



Kaiser?“ Nato, aby som mohla vstúpiť do služby (hudbou), som vedela, že Boh ma potrebuje očistiť. Mala som veci, ktoré som ako dobrá kresťanka skrývala. Viem, že Pán Boh vedel, že potrebuje tieto veci vyčistiť, aby som bola naozaj použiteľná. Možno aj preto prvá skladba, ktorú

prišla, bola „Premenená“. Z bolesti premeny – krstom ohňom, keď som si podľa biblického textu sprotivila hriech do krvi –, z bolesti ako-

CAMPFEST začína tretiu dekádu svojej existencie

Po 20-ročnej ceste CampFest pripravuje nový ročník, ktorý prinesie opäť ďalšie zážitky či výzvy. V organizačnom tíme už teraz pripravujú všetko, aby v tradičnom čase uprostred leta na Ranči v Kráľovej Lehote prebehol festival bez problémov. V kalendároch si preto zakrúžkujte termín 1. – 4. augusta 2019.

Všetko sa to začalo v roku 1999 v amfiteátri vo Východnej na tému Urob svoj krok vpred!. Odvtedy CampFest povzbudzoval, mobilizoval, zjednocoval a možno aj zobúdzal mladú generáciu. Počas jednotlivých ročníkov vznikali rozhodnutia, výzvy, platformy, hnutia, ale aj spoločenstvá po celom Slovensku, ktoré pomáhali kresťanom nájsť svoju identitu v Bohu.

Štefan Beňa (riaditeľ CampFest-u) ďalej dopĺňa: „Momentálne je za nami pekná história, ale neporovnateľne krajšia budúcnosť. Veríme, že Pán Boh ešte pripravil nekonečný oceán možností, dobrých vecí s príchutou Božieho kráľovstva, ktoré je pripravený uvoľniť pre svoje deti; pre tých, ktorí hľadajú nádej k nebesiam.“

Riaditeľ spolu s organizačným tímom zvolili pre 21. ročník festivalu tému **KROK VPRED!**. Chcú účastníkov vyzvať urobiť ten nadprirodzený Boží krok vpred. Prekročiť čiary, na ktoré si zvykli, pravdepodobne prekročiť samých seba; svoje pravdy, svoje schopnosti, vzťahy a názory. Vykročiť na cestu, ktorá je úzka, ale ktorú pred nami už prešliapal sám Kristus. Tieto kroky dokážu robiť len tí, ktorí sú buď príliš unavení, alebo ešte príliš mladí a nezrelí. Také kroky sa dajú robiť iba spolu.

Pre každoročný veľký záujem a rekordne rýchlo vypredané lístky v predplatnom, dávame do pozornosti, že predplatné spúšťame 6. apríla 2019. Registrácia dobrovoľníkov sa začala 23. 3. 2019.

Text: Michaela Paštrnáková

Oficiálny web: www.campfest.sk

CampFest – Open Air Music Festival (OFFICIAL)

by začal vyrastať kvietok (v podobe hudobnej produkcie; pozn. Pablo). Boh si nás používa nedokonalých a nepripravených, ale časom nás pripraví na všetko Dobré dielo.

Teším sa na leto, keď sa stretneme spolu opäť na skvelom festivale CAMPFEST. Určite si dátum zapíš do kalendára.

Pablo

Z pera
Mišel
Mihokovej

Čo sa deje,
keď
chválim

Boha:



Chvála zaháňa strach;
dáva radosť,
zmenšuje vrchy,
dáva silu do budúcich bojov.
Chvála znižuje riziko ochladnutia prvej lásky;
pomáha pri bolestiach akéhokoľvek druhu,
zlepšuje videnie, pretože poukazuje na to, čo je naozaj dôležité.
Znižuje tlak okolností,
odstraňuje zápal spôsobený vinou,
odstraňuje únavu a zvyšuje chuť do čítania Božieho slova.

KORÁB – VELKÉ MISIJNÉ POLE

Mária Ďurovková Petrášová je 36-ročná kazateľka zboru ECM v Pivnici, v Srbsku. Zároveň je zodpovednou vedúcou poldenného pobytu detí v Korábe, kde sa z nej v piatok „stáva“ učiteľka biblických príbehov a angličtiny. Okrem toho má na starosti administráciu, financie a všetko ostatné, čo so škôlkou súvisí. Mária vyštudovala teológiu v Banskej Bystrici. Je vydatá, s manželom čakajú v máji prvé dieťaťko.



Čo je to vlastne Koráb, ako a prečo vznikol?

Koráb je kresťanský orientovaná materská škôlka (poldenný pobyt detí), ktorá bola založená 3. októbra 2004 v dedinke Pivnica, v Srbsku. Tento rok si pripomenieme 15. výročie jej vzniku. Hlavnou motiváciou, prečo náš zbor začal tento projekt realizovať, bolo, že v dedine neexistovala škôlka alebo nejaká organizovaná opatera detí. Prostredníctvom škôlky slúžime deťom z nášho prostredia a máme dobrý vplyv aj na rodičov tým, že im pomáhame pri výchove. Nachádzame sa vo vidieckej oblasti, kde už teraz existuje jedna materská škola, prevádzkovaná štátom, no s malou kapacitou. Preto je KORÁB s ďalšími 20 miestami pre deti stále veľmi potrebný.

Mali ste odvahu ako metodistický zbor začať takéto niečo – a ešte na dedine? Napriek tomu, že ECM v Srbsku nie je dominantnou cirkvou. Všetko začal kazateľ Michal Chrt'an a jeho manželka Anett Gruber Chrt'anová. To je dvojica, ktorá nielen videla a počula svoje okolie, ale na volanie aj odpovedala. Svoju živú víziu pracovať na tomto projekte postupne preniesli na ľudí zo zboru a na blízkych. Len spoločnými silami mohli realizovať tento nie ľahký cieľ. Ja som sa pripojila neskôr a pracujem tu 10 rokov. Od začiatku dúfame a pracujeme si, aby Koráb bol

a zostal pre každé dieťa šancou môcť byť každý deň v dobrých rukách, mať dobré prostredie a byť súčasťou dobrého vzdelávacieho systému. Pretože naše vychovávateľky sú veľmi oddané a obetavé.

Škôlka sa nachádza v priestoroch zboru. Ako ľudia prijali, že v ich zbere bude škôlka?

Aké boli reakcie úplne na začiatku, neviem, keďže ja som sa pripojila až neskôr. Po 15 rokoch tento zborový projekt a stále nové generácie detí prijímame ako súčasť zboru. Je to naša služba pre spoločnosť, misijná výzva, a niekoľkokrát do roka máme aj spoločné detské bohoslužby v zbere či „Korábovu oslavu“. Na druhej strane vnímam, že najmä tí členovia, ktorí tu mali vnúchat alebo deti môžu celkom pochopiť, aký dôležitý a cenný je Koráb. Že je to skutočne Božia milosť: mať každodenne na starosti 20 detí a vštepovať im to vzácne Božie semienko prostredníctvom výchovy.

Zapájajú sa aj dobrovoľníci zo zboru?

Áno, zapájajú sa niekoľkými spôsobmi. V prvom rade svojou prítomnosťou na rôznych detských akciách a slávnostiach, potom pri úprave a renovácii detského (zborového) ihriska a niektorí aj materiálne či finančne. Niekedy sa, asi raz za 2 roky, zapájajú dobrovoľníci aj z iných zborov zo zahraničia. Väčšinou zo Švajčiarska prostredníctvom Connexia, keďže táto organizácia nás podporuje jednou čiastkou. Sú to mladí ľudia, ktorí chcú zažiť našu krajinu, našu kultúru a byť užitoční pri práci s deťmi. Takto potom spoločne strávime jeden alebo dva mesiace.



Môžeš stručne opísať, ako vyzerá jeden rok v škôlke?

Fungujeme 10 mesiacov v roku: od 1. septembra do 20. júna. Počas celého roka máme veľa aktivít s deťmi vo veku od 3 do 5 rokov. Po prvom mesiaci, keď sa deti prispôbia novej situácii, učíme sa o jeseni a pripomíname si deň starých rodičov. Potom máme pochod lampiónov (možno ako kontrast k Halloweenu, ktorý u nás ešte nie je taký hyperpopulárny), neskôr advent a vianočný jarmok. Vianoce oslavujeme vo veľkom a dávame značný dôraz na ich pravý zmysel. Po zimných aktivitách vítame jar a naše aktivity čoraz viac presmerujeme na ihrisko; potom si pripomíname Veľkú noc, v máji deň rodičov a nakoniec je vyvrcholenie – veľká oslava záveru školského roka. Naše hlavné zameranie je na socializáciu detí a ich psychický, duševný a intelektuálny rozvoj; druhou prioritou je kontakt s rodičmi.

Ako tento kontakt s rodičmi budujete?

Zapájame ich do spomenutých aktivít a usporiadávame rôzne dielne a stretnutia rodičov. Takto „prekračujú“ naše zborové priestory a môžu pocítiť trochu aj cirkevný život. Pri otvorených rozhovoroch budujeme dôveryhodný vzťah. Chceme zaradiť tieto mladé rodiny do procesu učenia a povzbudiť ich do spolupráce s nami. Koráb je napojený na našu modlitebňu a niektoré podujatia sa konajú priamo v nej, kde môžeme byť spolu.

Aké sú ohlasy rodičov?

V prvom rade ma veľmi teší, že si niektorí rodičia vyberú Koráb práve pre kresťanské hodnoty, ktoré tu pestujeme, a potom, samozrejme, pre našu dobrú „reputáciu“. Tie ohlasy sú naozaj dobré, lebo rodičia si našu prácu a snahu cenia, a tým šíria naše dobré meno. Pre mňa osobne je veľkou poctou, keď vidím, že rodičia k nám prichádzajú aj s druhým, tretím dieťaťom a niekedy sú aj dvaja súrodenci v Korábe súčasne. A hlavne deti, ktoré skončia náš program, nám s nostalgiou hovoria, ako im chýba Koráb a ten



vzácné strávený čas.

Keď pozerám vaše fotky na Facebooku, vidím zaujímavé nápady a aktivity. Odkiaľ čerpáte toľko nápadov?

O deti sa starajú dve vychovávateľky: Zdenka Mandáčová a Tatiana Faboková. Na nich vidno, že túto prácu milujú a že sa deťom maximálne venujú. Majú, samozrejme, aj dobrý profesionálny základ, ale tá inšpirácia prichádza najviac od detí, s ktorými trávia čas, snažia sa im rozumieť a prácu s nimi neberú ako formálne zamestnanie. Sú to, samozrejme, aj roky skúsenosti, ale kreativita sa dopĺňa sledovaním rôznych výchovných pomôcok a trendov. Radujem sa, keď vidím, že jedna druhú dopĺňajú pri aktivitách a nápadoch, a k tomu ešte niekedy aj ja prispievam 😊.

V čom ešte vidíte, že je Koráb pomocou?

Snažíme sa vychádzať v ústrety rodičom, ktorí majú u nás dve deti, tým, že im znížime mesačný poplatok (o 30 %). Tiež máme niekedy deti zo sociálne slabých rodín, ktoré majú zmenšené poplatky. Detské ihrisko Koráb je otvorené pre všetky deti z našej dediny (po otváracích hodinách škôlky). Všetci sú vítaní. Takisto máme v júni v Korábe 2 týždne „otvorené dvere“. Počas týchto dní sa otvárajú dvere novým deťom, ktoré sa k nám môžu prísť hrať spolu s ostatnými. Je to príležitosť stretnúť sa s novými rodičmi, ktorí zblízka vidia spôsob našej práce a tiež môžu zaregistrovať svoje deti.



Okrem radosti, ktorú Koráb prináša, čelíte aj nejakým problémom?

Najväčšie ťažkosti vidíme v neistej budúcnosti. Ako aj všetky menšie prostredia, aj my cítime dôsledky migrácie rodín do zahraničia a nízku pôrodnosť (súčasnú rodiny sú evidentne menšie). Naše problémy sa dotýkajú tiež financií. Cítiť to, keď máme niekedy menšiu skupinku detí alebo nám podporovatelia znížia požadované financie. Nedostatok prostriedkov znamená, že stále hľadáme ďalších darcov... Osobne mi je ľúto, že naši spolupracovníci majú nižšiu mzdu, aká by im v skutočnosti patrila, ale nesťažujú si. Miestna cirkev by stratila veľké misijné pole, ak by škôlka Koráb musela byť zatvorená. náš štát nemá porozumenie pre našu prácu, a aby sme získali finančnú podporu, museli by sme splniť skoro nereálne podmienky.

Určite máš za 10 rokov veľa zážitkov. Môžeš opísať nejaký z poslednej doby, za ktorý si vďačná?

Je ťažké vybrať jeden príbeh, pretože každé dieťa má svoj osobitný príbeh. Spomeniem ale dve najsviežejšie udalosti. Posledné roky sa u detí čoraz viac prejavuje hyperaktivita. Naše učiteľky strávia veľa času a energie, aby hyperaktívne deti prispôbili skupine. Minulý školský rok nám jedno takéto dieťa pribudlo do skupiny. K tomu malo aj takú diagnózu, že odmietalo akúkoľvek komunikáciu. Jeho mamka videla nádej v tom, že sa mu v skupine „rozviaže jazyk“. Ako plynul čas, a pri tom, ako konstantne sme sa mu venovali, toto dieťa skutočne

začalo používať niektoré slová. A teraz po roku komunikuje rovnako ako jeho kamaráti. Môžete si predstaviť, akí vďační sú jeho rodičia! Ten druhý príbeh sa týka nášho ihriska, na ktorom je podľa symbolu „zakotvený“ drevený koráb na hranie. Po 15 rokoch, čo je vystavený vplyvom počasia, môžete si predstaviť, ako súrne potrebuje opravu. Ale odkiaľ vziať financie? No predsa od nášho nebeského Darca! Pred niekoľkými týždňami sa stal konkrétny zázrak: ozval sa nám jeden darca z USA, ktorý by chcel podporiť náš projekt. Jednu čiastku z peňazí môžeme, samozrejme, použiť aj na rekonštrukciu detskej lode. Takto vidíme, že je pri tomto diele mocný Pán Boh.

Čo vám dáva silu pokračovať?

Vedomie, že cez škôlku sa môžeme dotknúť a ovplyvniť našu spoločnosť, najmä mladé rodiny. Že im pomáhamo budovať silnejšie rodinné základy a rozvíjať dobré životné hodnoty. Počas roka môžeme cez rôzne stretnutia osloviť rodiny aj evanjeliom. Je to možno len niekoľko viet na zamyslenie, ale je to vzácne, keď môžeme s nimi nadviazať priateľstvo. To, čo nás pohýna najviac, sú tie dobré výsledky. Okrem toho naša motivácia pokračovať má aj praktickú stránku: udržať pracovné miesta pre 3 osoby z nášho zboru.

Prajeme Vám aj zboru Božie posilnenie na tomto veľkom misijnom poli. Nech nestrácaťte radosť z tejto dôležitej služby.



Za rozhovor ďakuje Milena Belková

Nebolo treba zvyšovať hlas

Mojou túžbou bolo pracovať v odbore, ktorý som vyštudovala. Toľko námahy som do toho vložila a môj diplom stojí nevyužitý... Na život si zarábam upratovaním, ale predsa som dúfala, že ma v septembri zavolajú do môjho odboru. No skutočnosť bola taká, že ma nezavolali. Bola som veľmi sklamaná. Moje očakávanie sa nesplnilo. O mojom sklamaní som sa rozprávala s Pánom: „Pane, prečo si neurobil zázrak?! Ja som naozaj verila, dôverovala som Ti, veď Ty vieš, ako ja milujem tú prácu. Čo sa to teraz deje v mojom živote?“ Bolo mi veľmi ťažko a verš, ktorý ma oslovil, bol zo Žalmu 37, 4-5. Prečítala som si tieto slová, no nebolo to to, čo som očakávala. Verte mi, že mi bolo ťažko radosť sa. Myslím si, že naša práca ovplyvňuje náš život. Celý čas som sa usilovala modliť a veriť, že Pán vie, čo robí, a mne sa zdalo, že nič nerobí. Čakala som a nič sa nedialo. Potom som povedala: „Dobre, Pane, ak ma Ty týmto spôsobom vyučuješ, že musím pracovať v Belehrade, ale nie to, čo som si priala, potom nech sa stane Tvoja vôľa! Ja sa naozaj chcem radosť v Tebe.“ Počula som takú zaujímavú myšlienku, že ak sa my nenaučíme radosť sa v Pánovi v tých okolnostiach, v ktorých žijeme, Boh nám ani nedá iné veci, ktoré by sa dostali do popredia. Nie je dôležité, akú prácu robíme; sme povolaní, aby sme sa v každej chvíli radovali v Hospodinovi.

No potom sa náhle niečo zmenilo. Chystala som sa vo štvrtok na biblickú hodinu a dostala

som krátku správu, aby som na druhý deň prišla na pracovný pohovor vo veci voľného miesta vychovávateľky. V obci som bola pekne prijatá a mala som povedať niečo o sebe. Hneď som dala na známosť, že som veriacca, že chodím do cirkvi a môj manžel je kazateľ. Videla som, že ten pán má o všetko záujem, tak som ho aj pozvala, nech nás príde navštíviť. Potom mi povedal: „Gratulujem! Miesto vychovávateľky je vaše!“ Bola som veľmi vďačná a šťastná, že neboli položené žiadne ďalšie podmienky, aby som dostala to zamestnanie.

Celý proces očakávania, ktorým som prechádzala, nebol jednoduchý. Keď sa otvoril konkurz na pracovné miesto, jedna z bývalých kolegyň mi zatelefonovala a dala inštrukcie, čo mám urobiť, aby som dostala to pracovné miesto – a ak je potrebné, aj zvýšiť hlas. Rozhodla som sa, že to neurobím, že celú záležitosť prenechám Pánu Bohu. Keď sme sa opäť stretli, tak som jej s radosťou povedala: „Pracujem ako vychovávateľka; som zamestnaná!“ Ona poznamenala: „Tak si poslúchla moju radu!“ – „Nie!“ – „A ako potom, že si to dostala?“ – „Ja som to odovzdala Bohu a On to vykonal za mňa a nebolo potrebné hovoriť zvýšeným tónom! Pán Boh to zariadil!“

Elenka Sjantová

Elenka je manželkou Daniela Sjantu, kazateľa a nového superintendenta ECM v Srbsku.

Svedectvo je uverejnené s povolením časopisu Cesta života.

Vďačnosť a Veľká noc očami Petra Vala

Vposlednom čase ma najviac potešila spolupráca so skupinou Timothy a ich projektom Premena Tour. Koncert skupiny Timothy bol úžasný, ale to najdôležitejšie bolo pred koncertom: modlitby v meste, spoločné rozhovory... Potešil ma aj projekt Dark Trip (Cesta do tmy; projekt prevencie proti drogám, pozn. red.) v Michalovciach. Už dávno som nezažil, aby divadlo tak oslovilo mladých ľudí.

Čo sa týka Veľkej noci, u mňa je to také špecifické. My, ktorí pracujeme vo „svetských“ firmách, možno si Veľkú noc neužijeme tak ako iní. Budem úprimný, keď poviem, že ja prežívam Veľkú noc skoro každý deň vo svojej práci. To, ako vzkriesený Ježiš mení postoje ľudí, je pre mňa znakom, že Ježišova smrť a vzkriesenie má zmysel. Keď vidím, ako sa u človeka mení myslenie a z pyšného sa stáva pokorný, chválím Boha, že Jeho láska na kríži k nám nemá konca.

Generálna konferencia potvrdila súčasné tradičné stanovisko ECM k ordinácii a sobášom osôb LGBTQI+



Vo februári sa v americkom St. Louis konalo mimoriadne rokovanie Generálnej konferencie (GK). Bolo zvolané, aby sa zaoberalo výhradne otázkou a petíciami týkajúcimi sa ľudskej sexuality. Rokovaniu predchádzala dlhá príprava, počas ktorej sa schádzala nemalá skupina špeciálne vymenovaných duchovných i laikov, ktorí mali vypracovať návrhy, ako ísť ďalej. Výsledkom boli tri plány, ktoré komisia vypracovala: Plán jednej cirkvi (One Church Plan), Plán spojených konferencií (Connectional Conferences Plan) a Tradičný plán. V priebehu príprav na GK sa k týmto trom pridal ešte ďalší, ktorý neprišiel od komisie, ale od jednotlivca, a to Jednoduchý plán (Simple Plan).

Rokovaniu predchádzal deň modlitieb. Celá sobota pred oficiálnym začiatkom bola venovaná modlitbám za jednotlivé časti sveta, služby ECM vo svete a modlitbám za jednotu. No i v priebehu tohto dňa bolo vo vzduchu cítiť napätie.

GK je legislatívny orgán, a tak sa pri rokovaní riadi prísnyimi pravidlami tzv. „Robert’s Rules of Order“. Na toto rokovanie bol prizvaný i poradca pre parlamentné procedúry, ktorý rokovanie pozorne sledoval, a v prípade potreby nás usmernil, aby boli pravidlá rokovania zachované. Rokovanie GK vždy prebieha tak, že ku každej petícii si plénum vypočuje tri argumentácie za a tri proti. Z pléna je možné dávať i pozmeňujúce návrhy k jednotlivým petíciám, o ktorých sa potom diskutuje a hlasuje. Je to síce veľmi demokratický spôsob rokovania, avšak podľa môjho názoru sú vo veľkej nevýhode tí, ktorí nie sú zvyknutí tieto pravidlá používať a ktorí navyše nerokujú vo svojom rodnom jazyku, resp. musia mať celý priebeh rokovania tlmočený.

Od začiatku hlasovania bolo zjavné, že je malá prevaha tých, ktorí zastávajú Tradičný plán. V počte hlasov v prospech Tradičného plánu a v neprospech Plánu jednej cirkvi bol rozdiel približne 50 hlasov. I napriek tomu, že konferencia

prijala Tradičný plán, otázkou je, čo z neho vlastne nakoniec ostane v platnosti. Už pri príprave konferencie súdny dvor rozhodol o niektorých petíciách, že nie sú v súlade s Ústavou ECM. O ďalších dvoch petíciách rozhodol v priebehu konania konferencie a ku koncu konferencie posunula celý schválený plán ešte raz na súdny dvor, aby rozhodol, či predložené a schválené návrhy sú v súlade s Ústavou a či môže dôjsť k ich implementácii. Toto rokovanie prebehne v druhej polovici apríla.

Najväčší problém na Pláne jednej cirkvi, ako ho vidia zástancovia Tradičného plánu, je, že by sa v našich cirkevných sociálnych princípoch zmenila definícia manželstva na „zväzok dvoch dospelých ľudí, ktorí sa navzájom priťahujú“. Považujú to za nebiblické. A opačne, zástancovia Plánu jednej cirkvi a prívrženci LGBTQI+ zasa obviňujú druhú stranu z nelásky voči blížnemu; Boh nás predsa všetkých miluje rovnako, a z Písma argumentujú tým, že princíp lásky prevyšuje všetko ostatné a že v Cirkevnom poriadku nemáme právo nikoho diskriminovať. Navyše obviňujú zástancov Tradičného plánu z pokrytectva; veď nikto z nás nie je bez hriechu. Preto im vadí, že Tradičný plán sprisňuje legislatívu, týkajúcu sa kazateľov a biskupov, ktorí otvorene praktizujú homosexualitu. Toto je v skratke a zjednodušene zhrnuté, v čom spočívala väčšina argumentov.

Chcem sa poďakovať vám všetkým, ktorí ste rokovanie niesli na modlitbách. Toto vedomie bolo pre nás delegátov veľmi dôležité a povzbudzujúce.

Lenka Procházková



Pod’te, už je všetko pripravené!

Svetový deň modlitieb žien sa konal tradične prvý marcový piatok. V Bratislave boli vo večerných hodinách spoločné ekumenické bohoslužby v rímskokatolíckom Kostole svätého Štefana (u kapucínov).

Plagát, ktorý nás pozýval, zobrazoval niektoré zo symbolov tejto krajiny, ako aj symboly zo života slovinských žien. Slávnostne prestretý stôl, zdobený vychýrenou výšivkou z Kranjska, na ňom neodmysliteľný koláč potica; plody viniča symbolizujúce krajinu dobrého vína a permikové srdce, ktorým obdarovávajú tých, ktorých majú radi.

Slovinské ženy a my s nimi sme chválili Boha za nádhernú a pestrú prírodu, ktorú im dal: za vinice, úrodné polia, zelené lesy, množstvo vysokých hôr, krasové jaskyne i pobrežie Jadranského mora. Ženy vyjadrili vďačnosť, že mnohé generácie žijú vo viere už jedenásť storočí. Ďakovali za vzťahy, ktoré Boh buduje medzi nimi, kládli do Božích rúk budúcnosť mladých ľudí, nádej rodín a starostlivosť o starších ľudí. Život v slovinskej spoločnosti je poznačený mnohými dôsledkami vojnových i povojnových rokov. Krajina bola súčasťou Juhoslávie, socialistického štátu, keď boli veriaci pokladaní za občanov druhej triedy a mnohé im nebolo dovolené. Mnohí zahynuli, mnohí museli svoju krajinu opustiť, lebo nesúhlasili s komunistickým režimom. So slovinskými ženami sme vyznali a prosili o odpustenie, pretože i v súčasnej dobe vidíme nespravodlivosť a často mlčíme. Slovinsko má tiež mnohé podobné problémy ako Slovensko. Jedným z nich je starostlivosť o starých ľudí. Tá nie je taká, akú by si zaslúžili a potrebovali. Cítia sa osamelí, chýba im spoločnosť, povzbudenie. Modlili sme sa i za väčšiu iniciatívu v oblasti medzigeneračnej spolupráce a za potrebu uvedomovať si vďačnosť za staré matky a otcov, ktorí pomohli udržať živú kresťanskú vieru. Vyznávali sme a modlili sme sa za odpustenie pre rodiny, ktoré trpia dôsled-

kami alkoholizmu, za predsudky voči rómskej etnickej menšine, za ľudí s rôznym postihnutím i za utečencov hľadajúcich azyl.

Pri čítaní Božieho slova – podobenstva o veľkej večeri – nám slovinské ženy pripomenuli, že Pán nás volá k sebe: aby sme prijali pozvanie; žili a milovali, ako žil a miloval On. Potom budeme s Ním stolovať.

Eka Ondráčková

Ekumenický svetový deň modlitieb žien

1. marec 2019, Ekumenický svetový deň modlitieb žien, bol pre našu farnosť SEREĎ krásnym a plným pozhnaniam. Spoločne so sestrami z cirkevného zboru ECAV Sereď sme mysleli na ženy z jedného z najmladších a najmenších štátov Európy – SLOVINSKA. S mottom „Pod’te, už je všetko pripravené!“ (Lk 14,17) sme aj my všetky prišli k pripravenému slovinskému stolu, zaujímavej histórii štátu, prosiacemu volaniu a vďačnosti sestier, ktoré s láskou pripravili celý program, a tým nám odkázali, ako túžia aj po našich modlitbách.

Slovom Božím zo 14. kapitoly Evanjelia podľa Lukáša poslušil brat farár Mgr. K. Kostecký (ECAV). Počuli sme výzvu – pozvanie na hostinu, kde sme mohli nájsť samy seba. Verím, že pre nás všetky to bol čas vzájomného spoločenstva a možnosti poskytnúť finančnú pomoc aj tejto krajine. Teším sa, že sme boli pripravené preukázať obet’ pri pripravách, ako aj solidaritu a úprimnú modlitebnú spolupatričnosť s tými, ktorí o to prosili.

Henrieta Koceková



Dôveroval Bohu

Pán mi položil na srdce, aby som čítateľov životopisu Georga Müllera oboznámila so životom jeho predchodcu.

August Hermann Francke (1633 – 1727) sa narodil v Nemecku a už ako 16-ročný študoval na univerzite teológiu, jazyky a hebrejštinu.

Po skončení sa odovzdal Ježišovi Kristovi, pôsobil ako farár v Erfurte, učil na univerzite v Lipsku, kde zakladal skupiny štúdia Biblie (tzv. pietisti). Jeho služba chudobným a sirotám v Halle dala vznik obrovskému dielu, ktoré ho preslávilo po celom svete.

Keď vzal do ruky prvú zbierku 4 toliarov a 16 grošov, povedal: „*To je slušný kapitál. S ním by sa malo niečo podniknúť. Založím školu pre chudobných.*“ V ten deň kúpil knihy pre deti a položil základy svojej služby.

Založil sirotinec, strednú školu, latinskú školu a biblický ústav. Podporoval misiu v Indii a z Hallskej univerzity vyslal prvých dvoch misionárov. Tí preložili Nový zákon do tamilského jazyka a v sirotinci v Halle sa tlačilo množstvo misijnej literatúry v tamilčine.

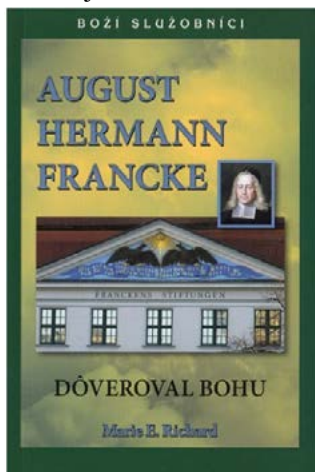
Francke vzdával úctu Bohu, nič nepriposoval vlastnej múdrosti či vzdelaniu. **Jeho najväčšou túžbou bolo priviesť všet-**

kých – od najmenšieho dieťaťa až po najväčšieho učenca – do bližšieho vzťahu s Ježišom Kristom. Často zažíval aj nedostatok, no jeho dielo nespočívalo na kapitále či prísľube bohatých ľudí, ale na živom Bohu v nebesiach. Raz stál vedľa napoly hotových základov sirotinca a práca sa mala zastaviť pre nedostatok kameňa a vápna. Vtom mu jeden z robotníkov priniesol škatuľu minci, ktorú našiel pri kopaní. Na minciach bolo po latinsky vyrazené: Hospodin, Tvorca, čo vybuďoval, nakoniec ozdobi korunou. Povedal: „*Znova ma to pozdvihlo a vzpružilo to moju vieru natolko, že som s radosťou a potešením pokračoval v práci s nádejou, že uvidím dokončenú budovu.*“

Pri práci na knihe som zažila tieseň a skúšku viery. Musela som uplatniť osobnú dôveru Bohu, aby som mala vlastné svedectvo: že keď sa v ktoromkoľvek storočí dáme viesť Pánom, sme požehnaním pre svoje okolie.

Anka Gajdošová

Kniha August Hermann Francke – Dôveroval Bohu vyšla vo vydavateľstve ViViT.



Pomáhame spolu

Darujte 2 % Diakonii ECM a staňte sa súčasťou tejto spoločnej služby. Prinášame nielen potravinovú pomoc, ale aj priateľstvo, nádej a Božie slovo. Služíme v DSS, v DD, v nocľahárňach, organizujeme koncerty, rozvážame potraviny po východnom Slovensku do veľmi chudobných rodín a niektorých privážame v nedeľu na bohoslužby. Chceme prinášať Ježišovu lásku. To je cieľ našej Diakonie.

Názov organizácie: Diakonia ECM

Sídlo: Panenská 10, 811 03 Bratislava

Právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti

IČO: 30858798



Peklo a Kristovo víťazstvo

Ježiš sa cítil opustený Bohom, keď na kríži zvolal: „*Bože môj, prečo si ma opustil?*“ Peklo znamená aj odlúčenie, opustenie Bohom. Kristus zostúpil do najspodnejších „pivníc“ našej bezbožnosti a beznádeje. Kristus prekročil bránu našej poslednej osamelosti a svojím utrpením vstúpil do priepasti. Kristus zostúpil aj do podsvetia, do

ríše mŕtvych, kde kázal – ale nebolo to poníženie, ale cesta víťazstva a povýšenia. Kristus zvíťazil nad satanom a zobral mu kľúče od pekla a smrti. Kristus je silnejší ako démoni a smrť. Bude súdiť živých i mŕtvych. Keď je Ježiš Kristus naším Pánom, patrime k nezničiteľnému spoločenstvu; k Cirkvi, ktorú nepremôžu ani brány pekla.

Požehnané veľkonočné sviatky Vám praje redakcia



Biblické otázky sú pripravené nielen preto, aby sme si preverili svoje znalosti Biblie, ale aj preto, aby sme rozmýšľali nad Božím slovom. Možno vás nejaký verš zaujme alebo nanovo osloví a vyhľadáte aj s ním súvisiaci text. Božie slovo bude pre vás potechou alebo svetlom, usmernením do nejakej situácie.

Postupne vás čakajú otázky z týchto oblastí:

1. Kto je to?
2. Kde je to napísané?
3. Najznámejšie žalmy.
4. Kto to povedal?
5. Číslo v Novej zmluve.

Správne odpovede sú uvedené dolu.

Kto je to?

Otázky sa týkajú veľkonočných udalostí.

1. Ktorých dvoch učeníkov poslal Pán Ježiš, aby pripravili miestnosť, v ktorej budú jesť veľkonočného baránka?
2. Kto povedal „*Nemaj nič s tým spravodlivým! Mnoho som dnes vo sne pre neho vytrpela.*“?

Správne odpovede: 1. Petra a Ján. 2. Pilátova žena. 3. Barabáš. 4. Kaiľáš. 5. Pilát a Herodes. 6. Šimon. 7. Stotník. 8. Jozef z Arimatie. 9. Mária. 10. Evanjelista Ján.

Poznáš svoju Bibliu?

1. časť

3. Ako sa volal človek, uväznený za vzburu a vraždu, ktorého Pilát prepustil namiesto Ježiša?

4. Kto poradil Židom, že bude lepšie, keď jeden človek zomrie za ľud?

5. Ktorí dvaja vládcovia v Jeruzaleme sa spriatelili, keď Ježiša vypočúvali? Dovtedy boli totiž nepriateľmi.

6. Ako sa volal muž, ktorého prinútili niesť Ježišov kríž?

7. „*Naozaj, tento človek bol Boží Syn!*“ – Kto to povedal?

8. Ako sa volal tajný učeník, ktorý odvážne predstúpil pred Piláta a vyžiadal si Ježišovo telo, aby ho mohol pochovať?

9. Koho sa Pán Ježiš opýtal „*Žena, čo plačeš? Koho hľadáš?*“?

10. Ktorý evanjelista píše o stretnutí pochybujúceho Tomáša s Ježišom?

Milé deti,

blížiace sa veľkonočné sviatky nám rozprávajú o VEĽKEJ LÁSKE k nám, ktorá sa nám zjavila v osobe Ježiša Krista.

BOŽIA LÁSKA je dokonalou záchranou od moci HRIECHU a dáva SLOBODU na ceste poslušnosti.

Prajem vám, aby táto LÁSKA premieňala aj váš život a priniesla vám radostnú **Veľkú noc**.

1. Do viet doplň chýbajúce slová. Pomôžu ti obrázky pod textom.

Ježiš povedal: „Peter, prv ako kohút zakikiríka, ____ razy ma zaprieš.“

K Ježišovi pristúpil Judáš a ____ Ho zradil.

Pilát sa Ho spýtal: „Si ty Mesiáš, ich ____?“

Ježiš Kristus zomrel na ____.

Na ____ vstal z mŕtvych.

3



III. deň



2. V štvorsmerovke vyčiarkni tieto slová: deň, hrob, Ježiš, koruna, kríž, Pilát.

Nevyčiarknuté písmenká napíš do riadka.

J	H	R	O	B	A
E	P	O	N	N	D
Ž	Ž	I	U	I	E
I	J	R	L	E	Ň
Š	O	V	N	Á	Á
K	R	Í	Ž	S	T

prpr. Henrieta Kociová

V srdci som si skryl tvoju (tajnička).

V srdci som si skryl tvoju (tajnička).						rus. muž. meno Ábel	umelý človek z hliny	japonské umelé vlákno	2	útok
Autor: RINGO	farba na vajič- ka	1	ruská rieka	Pomôcky: anol, room, Nobel	Agáta (tal.) Antonov (skr.)					
hranica (lek.)				uiverzál. elektrický merací prístroj						
staroba				st.český hokejista titul angl. šľachty						
vyvažoval oči				nočný vták slovko pre zastavenie						
Pomôcky: dogs, Neliba, Man, toro	meno Ko- menského mileneč Fatimy					človek (nem.) zried. muž. meno				dávala si zrno do zeme
oblejte horúcou tekutinou						unášaj koniec života				
osobné zámeno			psi (angl.) býk (špan.)					high in- tesity ochrana tovaru		
stupeň neogénu, astien				poniže- nosť Mária (dom.)						
miestnosť (angl.)					vynálezca dynamitu biograf					
Pomôcky: amilan, Akima, Avel	oblak dravý vták					nám patriaca ušľach. mor. ryba				
šetril						preš časť tela				
plúž				súčasť éter. olejov existujem				51 rímsky pev. skup. vody		
žni					osáľaj skratka valuty				písmeno gréč. abecedy	všetko v poriad- ku
patriaci Otovi					onam (čes. zastar.)					
metropola Peru					prvok značky Na					

Neprehliadnite!

Konferencia GODZONE

3. – 4. máj 2019 Liptovský Mikuláš, Liptov
Aréna



Ez a za nap! (Toto je deň!)

1. jún 2019 Budapešť, Šport aréna
VEČER CHVÁL so skupinou Planetshakers,
Noelom Richardsom, King's Village a ďalšími



Festival LUMEN

7. – 8. jún 2019 Trnava, Trojičné námestie



CAMPFEST

1. – 4. august 2019 Kráľova Lehota

Kalendár ECM

Jarné stretnutie stanovákov

25. – 27. 4. 2019 Smílovce (Karmel)



Výročná konferencia

17. – 19. 5. 2019 Praha



Zasadnutie Rady SO ECM

7. 6. 2019 Bratislava



Oblastná konferencia

22. 6. 2019 Batizovce



Letný pobyt stanovákov

10. – 14. 7. 2019 Račkova dolina

Blahoželáme

V marci sa naša milá sestra **Anna Palajová** zo zboru Jenkovce dožila z Božej milosti 91 rokov. *Chceme Vám, milá sestra, popriať veľa Božej lásky a objatia od nášho Pána. Nech Vaše dni sprevádza nádej a Jeho ochrana!*

I sestry **Ruženke Čisárovej** z Jenkoviec, ktorá už dlhšie žije v Michalovciach, prajeme k jej 80. narodeninám všetko len to dobré. *Milá sestra, nech ste i naďalej svedectvom Kristovej lásky a Jeho milosť nech naplňa všetky Vaše dni!*

Koncom marca si pripomenul požehnaný vek 95 rokov i náš milý brat **Jiří Procházka** z českej oblasti, zo zboru Praha-Horní Počernice.

Milý náš brat Jiří, prajeme Vám veľa Božieho požehnaní. Nech Vás svetlo evanjelia sprevádza i v nasledujúce časy!

Odišiel do večnosti

Dňa 31. 12. 2018 zomrel brat Josef Sedláček.

Spolu s manželkou Zuzanou (1924 – 2013) boli niekoľko rokov kazateľmi našej cirkvi. Od roku 1979 žili s dvomi dcérami a ich rodinami vo Winterthure, vo Švajčiarsku. O prenasledovaní, väznení a o Božích zázrakoch v totalitnom režime, ktoré zažili v Čechách, napísali Sedláčkovi v roku 2007 knihu. Zo Švajčiarska chodievali slúžiť zvesťou evanjelia, ale aj praktickou pomocou do Poľska, Srbska, Maďarska, na Slovensko a na Ukrajinu. Ako raz povedali pre Ohnisko: slúžili všade, kde im Pán otvoril dvere. Najväčšiu radosť mali, keď ľudia po ich službe túžili po rozhovore a modlitbe, boli uzdravení, ale najmä, keď sa hriešnici obracali k Bohu.

Brat Sedláček by mal v apríli 98 rokov. Pohreb sa konal 18. 1. 2019.



Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956

Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK821111000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ